PSALMUL 37

1. [1]Nu te mânia pe cei răi,
nu privi la ei cu jind,
[2]c-ai să-i vezi cosiți ca iarba,
ca verdeața veștejind.
[3]Crede-n DOMNUL, fă ce-i bine,
umblă credincios oricând,
[4]El să-ți fie desfătarea
și-ți va da tot ce-ai în gând.

2. [5]Lui tu soarta-
ncredințează-ți,
crede-n El, El va lucra,
[6]El va face să-ți străluce
dreptul ca lumina Sa.
[7]Taci ‘naintea Lui și-așteaptă,
cu nădejde stai smerit,
nu te mânia pe cel rău
când în rău a izbutit.

3. [8]Părăsește și iuțimea,
și mânii, și supărări,
căci acestea-ți vor aduce
numai rele și-ntristări.
[9]Fiindcă toți cei răi de
DOMNUL
vor fi sigur nimiciți,
dar câți cred într-Însul țara
moșteni-vor fericiți.

4. [10]Încă doar puțină vreme
și nu va mai fi cel rău,
vei privi să-l vezi… zadarnic,
nu va mai fi-n locul său;
[11]cei blânzi moșteni-vor țara
dată-n binecuvântări,
vor avea belșug de pace,
bucurie și-ndurări.

5. [12]Cel rău face planuri contra
celuia neprihănit
și-mpotriva lui scrâșnește
dinții cel nelegiuit.
[13]Însă Domnul stă și râde
de cei răi și de-al lor gând,
căci El vede că le vine
și-a lor zi curând, curând.

6. 14Cei răi săbii scot și
arcuri,
să-l doboare pe sărac,
pe neprihăniți să-i ‘junghĭe
și pe cei ce bine fac;
15însă sabia lor intră
tot în inimile lor,
arcurile lor se sfarmă
și-n țărână se cobor.

7. [16]Mult mai mult face puținul
celuia cu gând curat
ca belșugul mare-al celor răi, cu sila adunat.
[17]Brațul celor ce fac răul
în curând va fi zdrobit,
dar cel fără de prihană
va fi pururi sprijinit.

8. [18]DOMNUL știe toată viața
celor care sunt cinstiți,
moștenirea lor va ține
pe toți vecii nesfârșiți.
[19]Ei în zi nenorocită
de rușine nu-s lăsați;
vor ajunge-n vremi de
foame,
dar din toate sunt scăpați.

9. [20]Dar cei răi pier, pier ca fumul
și ca iarba din pășuni;
[21]cel rău ia-mprumut și nu dă,
dar cu milă dau cei buni.
[22]Cei milostiviți de Domnul
țara o vor stăpâni,
dar cei blestemați de Dânsul
nimiciți se vor sfârși.

10. [23]DOMNUL întărește
omul
când Îi place calea lui,
[24]de se-ntâmplă ca să cadă,
doborât de moarte nu-i.
[25]Am fost tânăr și-acum,
iată,
sunt bătrân... cât am trăit
încă n-am văzut pe omul
fără vină părăsit,

11. nici pe-urmașii lui
cerșindu-și
pâinea lor îndurerați,
[26]căci el dă milos și-urmașii
lui sunt binecuvântați.
[27]Fugi de rău, fă ce e bine
și pe veci vei dăinui,
[28]căci, iubind dreptatea, DOMNUL
pe-ai Lui nu-i va părăsi.

12. Ne-ncetat cei buni sub paza
Domnului vor fi păstrați,
dar cei răi, cu-a lor sămânță,
nimiciți vor fi și-uitați;
[29]cei buni stăpâni-vor țara
și vor sta pe veci în ea,
[30]ei vestesc înțelepciunea
și dreptatea pururea.

13. [31]Legea Domnului i-e-n suflet
celui bun — și-i neclintit,
[32]cel rău caŭtă să-l omoare,
ne-ncetat stă la pândit.
[33]Dar în mâinile lui rele
cel bun nu e părăsit,
când va fi la judecată
n-o să fie osândit.

14. [34]Tu nădăjduiește-n DOMNUL
și păzește calea Lui,
c-ai să fii ‘nălțat în țară,
pe cei răi ai să-i răpui.
[35]L-am văzut pe cel rău tare,
ca un verde pom părea,
[36]dar, când am trecut în urmă,
era smuls, nu mai era.

15. [37]Uită-te la omul care
este fără vicleșug,
el de pace are parte,
și de fii, și de belșug.
[38]Dar cei răzvrătiți, cu toții,
până-n veci sunt nimiciți
și sămânța lor, urmașii,
au să fie prăpădiți.

16. [39]Izbăvire-aduce
DOMNUL
celor ce-s pe placul Său,
El le este-Ocrotitorul
la necaz când sunt și-n greu.
[40]El i-ajută totdeauna,
de cei răi îi va scăpa,
pentru că se-ncred într-Însul
și-n credincioșia Sa.